

[Estrup]

gangspunkt må man naturligvis spørge sig selv om, hvad så begrundelsen kan være. Det blev der også spurgt om, sidste gang man havde forslaget fremme, og svaret var uklart. Jeg vil gerne stille spørgsmålet igen, men samtidig tilføje, at vi naturligvis gerne vil se på virkelige problemer under udvalgsarbejdet, og findes sådan nogle virkelige problemer, så er vi også parat til at være med til at afklare dem og få ændret reglerne, sådan at de ser fornuftige ud. Men indtil videre må vi sige, at der tilsyneladende ikke er de store problemer. Der er, så vidt jeg kan bedømme, ikke det store antal retssager på området. Og der er under alle omstændigheder en adgang til frivilligt at aftale bedre regler uden om medhjælperloven, og derfor er det lidt uklart, at det skulle være så nødvendigt med denne ændring.

Vores stilling må fortsat blive en afvisning, men en vilje til at gå ind og kigge på de reelle problemer, der måtte være.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Estrup sagde, at arbejdsgiverne og arbejdstagerne var enige med hinanden om, at der ikke var nogen som helst grund til at lave reglerne om. De, der repræsenterer en stor del af arbejdstagerne, nemlig SiD, mener i allerhøjeste grad, at reglerne skal laves om. Det har vi fået notater om ved sidste behandling af forslaget, og det har de skrevet om i mange forskellige sammenhænge, bl.a. i SiDs fagblad.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Ja men det er åbenbart ikke alle arbejdstagere og deres organisationer, der har den opfattelse. Det kunne jo tyde på, at det reelle problem måske er nogle organisationsinteresser, der er på spil, og det var faktisk det, jeg efterlyste før, for at få de reelle begrundelser op på bordet. Derfor synes jeg, det var en interessant bemærkning, fru Elisabeth Bruun Olesen kom med. Den synes jeg vi skulle prøve på at få uddybet lidt under udvalgsarbejdet.

Bollmann (CD):

Jeg må sige, at jeg tror, hr. Estrup ramte noget centralt i sin sidste bemærkning.

Jeg vil i øvrigt ikke stå og gentage, hvad ministeren og andre har sagt. Jeg er meget enig i, at det er svært at se behovet, og vi ved jo også, at der er opbakning fra dem, der nu engang gør brug af det.

Der er et problem, jeg gerne vil rejse. Jeg synes, det er svært at se, hvor mange det egentlig drejer sig om. Jeg har hørt tal på op imod 15.000. Jeg har hørt tal på 4.000-5.000. Eller er tallet et helt tredje? Jeg synes i hvert fald, at det ville være fornuftigt og rimeligt at få det afklaret, inden man går til lovgivning.

På det foreliggende grundlag kan vi ikke støtte forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS kan nu som sidste gang støtte dette lovforslag. Vi er enige med socialdemokratiet i, at det er hensigtsmæssigt at forenkle reglerne om ferie ved kun at anvende ferielovens regler. Efter medhjælperloven skal ferien holdes inden for den ansættelsesperiode, der begrunder ferieretten, og inden ophør af arbejdsforholdet. Der er således ikke krav på optjent feriegodtgørelse ved fratræden.

Denne bestemmelse om, at ferien skal holdes inden ophør af ansættelsesforholdet, berøver mange deres retmæssige ferie som følge af ukendskab til denne specielle regel, og der opstår urimeligheder ved skift fra arbejde under medhjælperloven til arbejde under ferieloven. I så tilfælde står arbejdstageren uden penge til at holde ferie for, f.eks. under lukning i industriferien på forskellige fabrikker.

Medhjælperlovens ferieregler kan ikke anvendes i de tilfælde, hvor landbrugsmedhjælperen ikke får kost og logi. I så tilfælde skal der betales feriegodtgørelse. Dette undlades alt for ofte, måske af ukendskab til loven, måske bevidst fra nogle landmænds side, men forvirring skaber det under alle omstændigheder. Også af den grund bør reglerne forenkles og ferielovens regler bruges.

Der står i bemærkningerne til forslaget, hvad der var én af hurdlerne sidste gang, nemlig »at de, der startede på landbrugsuddannelsen, ikke ville modtage feriegodtgørelse det første år under uddannelsen, hvilket EFG-elever og lærlinge inden for andre er-